

LÁ THƯ MỤC VỤ

Trong ngục tù cộng sản, tôi đã gặp nhiều cựu học sinh và những giáo chức từng dạy trong các trường La San ở miền Nam thân yêu, thậm chí tôi cũng gặp cả những vị cựu Sư Huynh nữa. Họ phải vào tù vì rất nhiều lý do khác nhau, nhóm người vượt biên chiếm đa số, một vị cựu Sư Huynh bị gán tội ‘ngộ sát’ (sau này mới biết là ông nhận tội để cứu người em trai), một vị cựu Sư Huynh nữa bị kết tội ‘tổ chức vượt biên’, số còn lại là tù nhân chính trị vì đã tham gia các tổ chức chống cộng sản (mà đa số các tổ chức ấy là do cộng sản dựng lên!). Ở những trại tù khác cũng có nhiều Sư Huynh phải ngồi tù chỉ vì ‘nhà Nước’ muốn chiếm lấy ngôi trường với những cơ sở trong khuôn viên nhà trường mà ‘nhà Nước’ không phải thương lượng hay bồi thường chi cả. Điển hình là cộng đoàn các Sư Huynh ở Sóc Trăng đã phải lâm vào cảnh tù tội một cách oan ức và vô cơ.

Những ngày không đi lao động khổ sai, nhóm ‘thân hữu La San’ thường gặp nhau để ôn lại thời vàng son với những kỷ niệm không thể nào quên thưở còn ‘mài cùi chỏ’ dưới mái trường La San. Đang khi kể lại chuyện đời mình, vài người than phiền về một vài Sư Huynh quá nóng tính, đánh đập học sinh một cách phản sư phạm, tuy nhiên họ không oán trách mà chỉ tiếc cho một vài cá nhân thôi. Tôi chỉ biết nghe những gì các anh em đó kể lại chứ không có ý kiến gì vì cá nhân tôi cũng nằm trong hệ thống giáo dục La San, e rằng có thể sẽ ‘mèo khen mèo dài đuôi’ chẳng? Theo nhận xét chung, các vị ấy đều nhìn nhận rằng các Sư Huynh không đào tạo ra những tỉ phú mà chỉ đào tạo ra những con người. Tôi còn nhớ rõ có một vị đã nói rằng: “Học với các Frères thì không thể làm giàu được, nhưng ít nhất các Frères đã uốn nắn cho tôi được làm người”. Thật chí lý!

Trong hoàn cảnh khốn cùng của kiếp tù, đặc biệt là bị đói khát triền miên nên con người dễ đánh mất nhân cách, dễ phản bội bạn bè đồng cảnh ngộ, dễ tán tận lương tâm... Thế nhưng, điều đáng mừng là những anh em thân hữu La San vẫn giữ được lòng tự trọng, vẫn sống theo lương tâm, vẫn xứng đáng là những con người theo đúng nhân phẩm và nhân quyền. Tôi thầm cảm ơn Chúa và biết ơn các Sư Huynh đã âm thầm gieo những hạt giống thật tốt theo như kế hoạch trăm năm mà Quân Trọng (thời Xuân Thu Chiên Quốc, người đất Dĩnh Thượng, vùng Sơn Đông, nước Tề) đã nêu lên từ ngàn xưa trong sách Quân Tử (về sau Hồ Chí Minh đã đạo văn!).

Mỗi khi gặp nhau, chúng ta thường nói cho nhau nghe về những gì chúng ta thành đạt, như công danh, sự nghiệp, tài sản, nhà cửa, con cái... nhưng chẳng thấy ai nói về những gì mình đã làm, đang làm và sẽ làm cho chính con người mình hầu càng ngày càng trở nên hoàn thiện theo gương Cha trên trời hơn. Chúng ta cũng đã từng biết nhiều người rất thành công ở đời nhưng lại rất thất bại trong cuộc sống riêng tư. Trước mắt thế gian, họ thành công vì càng ngày càng tích lũy thật nhiều, chẳng những nhà cao cửa rộng mà lại có nhiều nhà, ‘bank account’ thì đầy ắp, xe cộ thật sang trọng, áo quần rất hợp thời trang, cuộc sống thoải mái phong lưu... nhưng nhân cách và nhân đức lại quá nghèo nàn, không tương xứng chút nào. Túi đầy tiền mà tim khô cạn, tội quá!

Bài Tin Mừng nói về những ‘nén bạc’ Chúa trao cho từng người, ai muốn hiểu về những tài năng cũng được. Nhưng riêng tôi, tôi hiểu về hạt giống Chúa gieo vào tâm hồn mỗi người (không trừ ai), mà hạt giống gì vậy? Tôi hiểu đó là hạt giống ‘làm con cái Chúa’. Chúa muốn từng người chúng ta làm phát triển hạt giống đó, nghĩa là càng ngày càng trở nên ‘con cái Chúa’ hơn, chứ Chúa không khuyến khích chúng ta ngày càng tích trữ nhiều của cải vật chất hơn. Có khi vì bận bịu tích lũy của cải bạc tiền mà không còn thời giờ để làm phát triển nên đành tâm đem hạt giống quý báu kia mà chôn giấu đi như người đầy tớ thứ ba trong dụ ngôn của Chúa Giêsu.

Cánh cổng thiên đàng sẽ mở ra và ‘Người Cha Nhân Từ’ sẽ dang rộng vòng tay để ôm con cái vào lòng (tôi rất thích hình ảnh này) mà những người con càng yêu kính Cha bao nhiêu thì càng khăng khít áp chặt vào lòng Cha bấy nhiêu. Vậy điều khôn ngoan nhất chính là: Mặc dầu phải lo toan cho cuộc sống trần gian với những vất vả trăm bề, đừng đem hạt giống ‘làm con Chúa’ mà chôn đi, nhưng mỗi ngày hãy làm cho hạt giống đó phát triển tức là càng ngày càng trở thành ‘con Chúa’ hơn.

